

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/192/2022
Identifikačné číslo spisu:	1422200363
Dátum vydania rozhodnutia:	19.07.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1422200363.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. O. P., T., narodeného XX. W. XXXX, I., I. X, zastúpeného advokátskou kanceláriou Weis & Partners s.r.o., Bratislava, Priemyselná 1/A, IČO: 47 234 776, proti žalovanému Biomedicínske centrum SAV, v.v.i., Bratislava, Dúbravská cesta 3484/9, IČO: 50 073 869, zastúpenému TaylorWessing e/n/w/c advokáti s.r.o., Bratislava, Panenská 6, IČO: 35 905 832, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22C/3/2022, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2022 sp. zn. 7Co/40/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 16. februára 2022, č. k. 22C/3/2022-50 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

1.1. Podaným návrhom sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť odstrániť z internetovej stránky www.sav.sk príspevok „S. I. S. K B. O. P.“ zverejnený dňa 07.07.2021 na internetovej stránke www.sav.sk dôvodiac, že jemu prisudzované autorstvo skutkových tvrdení v uvedenom znení, ani v identickom obsahu a danom kontexte neuviedol, nakoľko nie je ich autorom. Zásah do práv žalobcu mal spočívať v osočení žalobcu z neodborného vyjadrenia resp. nepoznania odborných faktov vo vzťahu k profesii žalobcu. Neodkladnosť úpravy pomerov vyvodzoval z toho, že mu skončila zmluva s UDZP, iní odborníci odmietajú svoju účasť v odbornej diskusii s ním a začalo sa prešetrovanie pôsobenia žalobcu vo verejnom priestore zo strany UDZS.

1.2. Prvoinštančný súd zamietajúce rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a vecne tým, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil potrebu okamžitého úpravy pomerov medzi stranami sporu. Mal za to, že zo žalobcom predložených listinných dôkazov - stanoviska žalovaného zverejneného na jeho webovom sídle, článku s názvom „Y. P. Y. S. K. B. F. F. D. F. K." zverejnený na www.topky.sk; „K. S. P. I. Z. A. K., sme sa kolegom a cituje G.. Znevažuje vedecký pokrok, reaguje virologička Z." zverejnený na www.dennikn.sk; „F. K. Y. S. W. K. S. B. D.. K. B., W. Y. F." zverejnený na zive.aktuality.sk; článok zverejnený na internetovej stránke www.hlavnydennik.sk <http://www.hlavnydennik.sk/> s názvom „P. S. S. S. F. B. F. A. I. C. P." ako i z listu - odpoveď na žiadosť o poskytnutie informácií a scanu komentára užívateľa pod názvom Z. S. na sociálnej sieti Facebook, nevyplyvala potreba okamžitého zásahu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia dočasne upravujúceho pomery strán sporu.

1.3. Z predložených listinných dôkazov, najmä zverejneného článku na www.topky.sk <http://www.topky.sk/> pod názvom „Y." dňa 14.07.2021 vyplýva, že žalobca sa zúčastnil relácie v televízii Slovan, kde prezentoval svoje názory a postoje k pandémie COVID-19 ako aj očkovaniu proti vírusu SARS-CoV-2. V uvedenom článku sa nachádza citácia žalobcu odprezentovaná v tejto relácii „Život človeka je príliš vzácny na to, aby sa vyplytval na bohapustý experiment. Ak človek hovorí o rýchlokvasenej vakcíne, tak nehovorí o čase, za kedy sa vyrobí, len ak ju máte navrhnutú, v laboratóriu ju vyrobíte za pár dní. Problém v nej je ten, že neprešla potrebnými testami, ktorými prechádzajú štandardné vakcíny. Ich vývin trvá normálne 8 až 12 rokov. Okrem toho nepodstúpila testovanie na zvieratách, či elementárne klinické skúšky na ľuďoch." Zároveň sa v článku uvádza, že zo strany riaditeľky Biomedicínskeho centra SAV S. Z., ako nadriadenej žalobcovi, došlo ku kritike voči tvrdeniam prezentovaným žalobcom na verejnosti, pričom v tomto článku sú zverejnené niektoré výroky zo stanoviska žalovaného zo dňa 07.07.2021 zverejneného na jeho webovom sídle, ktoré následne prebralo na svojom facebookovom profile aj Ministerstvo zdravotníctva SR. Obdobne sú citované časti stanoviska žalovaného aj v ďalších internetových článkoch predložených žalobcom, napr. v článku s názvom „K." zverejnený na www.dennikn.sk <http://www.dennikn.sk/> zo dňa 07.07.2021 a článku s názvom „F." zverejnený na zive.aktuality.sk zo dňa 13.07.2021. Súčasťou internetového článku zverejneného na www.topky.sk <http://www.topky.sk/> pod názvom „Y." dňa 14.07.2021 je aj odkaz na televíziu Slovan a na reláciu, ktorej sa zúčastnil žalobca dňa 01.06.2021, kde prezentoval svoje názory na tému pandémie COVID-19 a vakcinácie proti vírusu SARS-CoV-2. Fotografia z tejto relácie, kde sa žalobca zúčastnil dňa 01.06.2021 za prítomnosti moderátorky A. K., je zobrazená aj v úvode článku zverejneného v DenníkuN dňa 07.07.2021. I keď sa súd prvej inštancie pokúsil prostredníctvom internetového odkazu pozrieť si predmetnú reláciu v záujme posúdenia dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, zistil, že uvedený odkaz je však t.č. nedostupný, resp. presmerovával len na stránku [facebook.com/watch](https://www.facebook.com/watch), kde sú zverejňované rôzne videá, pričom na facebookovom profile televízie Slovan, už toto video nenašiel. Predmetné video z relácie zverejnenej v televízii Slovan dňa 01.06.2021, ktorej sa zúčastnil žalobca, je však dohľadateľné na internetovom portáli www.youtube.com, konkrétne na odkaze G.. Vzhľadom na uvedené, keďže súčasťou predložených internetových článkov je aj odkaz na toto video, resp. fotografie z relácie, na ktorej sa zúčastnil žalobca dňa 01.06.2021, súd sa s uvedeným videom oboznámil, pričom z obsahu relácie zo dňa 01.06.2021 vyplýva, že žalobca spochybňoval význam očkovania proti COVID-19 a zľahčoval pandémiu spojenú so šírením ochorenia COVID-19 s tým, že nejde o hrozbu, pre ktorú by bolo potrebné prijímať zásadnejšie opatrenia. Zároveň v uvedenej relácii odznel aj výrok (hoci nie úplne v totožnej forme), ktorý bol odcitovaný v článku dňa 14.07.2021 s názvom „Y." zverejnenom na www.topky.sk <http://www.topky.sk/> a ktorý súd citoval v bode 16 tohto odôvodnenia. Z uvedeného výroku (okrem iného) pravdepodobne vychádzal aj žalovaný pri zverejnení svojho stanoviska na webovej stránke dňa 07.07.2021, keď napokon sám žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že Slovenská akadémia vied sa vo svojej odpovedi (na dopyt právneho zástupcu žalobcu o presné uvedenie výrokov, z ktorých vychádzala) obmedzila len na všeobecné označenia ako „relácie odvysielané televíziou TV SLOVAN ako aj publikované v iných médiách..." O. P.: Vakcína je zatiaľ veľká neznáma. Očkovať či neočkovať? na webovom portáli nitrnoviny.sk. Pokiaľ žalobca popiera, že by skutkové tvrdenia citované v stanovisku žalovaného povedal, napísal alebo inak uviedol, konkrétne: „B. P. klamne tvrdí, že vakcíny sú neúčinné, pretože nestimulujú tvorbu neutralizačných protilátok (t. j.

protilátok, ktoré zabraňujú vstupu vírusu do bunky a blokujú infekciu). Opak je však pravdou. ... B. P. vyvoláva iracionálne obavy z vakcín na báze nukleových kyselín. Hovorí o tom, že je to experiment, ktorý do ľudského tela vnáša genetickú informáciu a my nevieme, čo to s organizmom urobí. ... Okrem toho tvrdí, že v súčasnosti používané vakcíny neprešli testovaním na zvieratách a neboli realizované základné fázy klinických skúšok na ľuďoch. ... preukázanie, či v danom prípade uvedené tvrdenia skutočne zodpovedajú v celom rozsahu výrokom žalobcu, t.j. či tieto tvrdenia niekde vo verejnom priestore povedal, napísal alebo inak uviedol, ako aj pravdivosť týchto tvrdení uverejnených v stanovisku žalovaného dňa 07.07.2021 by mohlo byť prípadne predmetom konania vo veci samej, keď žalobca poukazuje na to, že uvedené výroky nikdy neuviedol a zverejnením týchto výrokov zo strany žalovaného došlo k poškodeniu jeho dobrého mena, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti.

1.4. Preukazovanie pravdivosti týchto tvrdení však nie je predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia, v rámci ktorého sa súd zaoberá len posúdením, či sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. či existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy medzi stranami sporu a ak táto dočasná úprava je potrebná, posúdením či sa v právnych vzťahoch medzi stranami nevytvorí nenávratný stav a či sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Na viac žalobca v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil príčinnú súvislosť medzi stanoviskom zverejneným žalovaným dňa 07.07.2021, v ktorom sa dištancoval od výrokov žalobcu a vyslovil nesúhlas s názormi prezentovanými žalobcom s tým, že voči žalobcovi bola zo strany Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vypovedaná zmluva, na základe ktorej pôsobil žalobca ako konzultant s rozstupom cca 5-6 mesiacov od zverejnenia tohto stanoviska (vychádzajúc z dokladov predložených žalobcom). Sám Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v liste zo dňa 17.01.2022 uviedol, že eviduje informácie od viacerých subjektov, okrem iného ide o poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ktorí poukazujú na porušovanie etického kódexu, ale pracuje aj s poznatkami z vlastnej činnosti. Z uvedeného listu preto nevyplyva, že by Úrad pre dohľad na zdravotnou starostlivosťou začal prešetrovanie, či lekári (okrem iného aj žalobca) postupujú v súlade s etickým kódexom, a že by priamo vo vzťahu k žalobcovi začali tento podnet v súvislosti so stanoviskom zverejneným zo strany žalovaného dňa 07.07.2021. Napokon nemožno nebrať do úvahy aj tú skutočnosť, že žalovaný stanovisko, ktoré žiada žalobca odstrániť, zverejnil už dňa 07.07.2021, pričom však Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou začal prešetrovanie dodržiavania povinností lekára a postupu v súlade s etickým kódexom až s rozstupom niekoľkých mesiacov. S poukazom na uvedené súd preto nevidel neodkladnú potrebu dočasnej úpravy strán sporu vo forme odstránenia stanoviska zverejneného žalovaným, nakoľko nemal preukázanú príčinnú súvislosť medzi týmto stanoviskom a konaním Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Rovnako žalobca neosvedčil, že by iní odborníci (napr. B. S.) odmietli svoju účasť v odbornej diskusii so žalobcom v príčinnej súvislosti so zverejnením stanoviska žalovaného. V prvom rade z listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplyva, že by okrem B. S. akýkoľvek iný odborník odmietol svoju účasť v odbornej diskusii so žalobcom. Je pravda, že B. A. Z. S., Z. sa na sociálnej sieti Facebook vyjadril: „Nájdite mi nejakého infektológa, internistu alebo intenzivistu. S tým sa rozprávať pôjdem.“ Následne pán B. S. uviedol: „Z. P. inak nie je partner do diskusie pre nikoho. Od pána P. sa dištancovala aj SAV a rieši ho úrad pre dohľad kvôli dezinformáciám. ...“ Z uvedeného však súdu nevyplyva, že by B. S. odmietol účasť v odbornej diskusii vo verejnom priestore, či v médiách, na ktorú bol pozvaný aj žalobca. B. S. len skonštatoval, že žalobca nie je partnerom do diskusie s poukazom na dezinformácie, ktoré šíri. Aj v prípade, že by z uvedeného vyjadrenia B. S. bolo možné určiť, že tento sa naozaj odmietol zúčastniť odbornej diskusie so žalobcom vo verejnom priestore, táto skutočnosť sama o sebe nemôže byť dôvodom navydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil žalovanému povinnosť odstrániť stanovisko zverejnené dňa 07.07.2021 na internetovej stránke žalovaného, nakoľko síce B. S. uviedol, že od žalobcu sa dištancovala Slovenská akadémia vied (pričom uviedol aj link na stanovisko žalovaného zverejnené 07.07.2021), avšak poukazoval aj na jeho prešetrovanie zo strany Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou kvôli šíreniu dezinformácií. Aj v prípade, ak by súd dospel k záveru, že B. S. sa odmietol zúčastniť odbornej diskusie so žalobcom s poukazom na zverejnené stanovisko žalovaného (hoci takýto dôvod nezistil), v tomto smere súd považuje za nutné uviesť, že je právom každého zvážiť, či sa zúčastní akejkoľvek diskusie vo verejnom priestore, pričom účasť takejto osoby nie je možné vynucovať.

1.5. Po vyhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu súdneho spisu a po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre okamžitý zásah

súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému, ktorým by súd nariadil žalovanému povinnosť odstrániť stanovisko zverejnené dňa 07.07.2021 na jeho internetovej stránke, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalobcu v rozsahu výroku o trovách konania, uznesením z 18. mája 2022 sp. zn. 7Co/40/2022 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a určil, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd konštatoval, že nakoľko neosvedčenie navrhovateľom tvrdených skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov je jedným zo základných dôvodov na to, aby súd zjavne neodôvodnenému nároku neposkytol požadovanú ochranu. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zamietajúce rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca neosvedčil potrebu okamžitej úpravy pomerov strán sporu ani príčinnú súvislosť medzi Stanoviskom žalovaného a tým, že žalobcovi bola ukončená zmluva s UDZS, iní odborníci s ním odmietli diskutovať a bolo začaté prešetrovania žalobcu.

2.2. Pri posudzovaní dôvodnosti odvolacej argumentácie žalobcu je namieste pozorne posúdiť obsah Stanoviska žalovaného (bod 21 rozhodnutia), z ktorého jednoznačne nevyplýva, že ním žalovaný konkrétne a výslovne reagoval na vyjadrenia žalobcu uvedené v TV Slovan. Tak ako správne uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný, Stanovisko bolo reakciou žalovaného na viaceré žalobcom prezentované názory na očkovanie a ochorenie COVID-19, nie výlučne len na rozhovor pre TV Slovan, tak ako sa snažil argumentovať v podanom odvolaní žalobca. Súd prvej inštancie posudzujúc dôvodnosť návrhu žalobcu správne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 16 poukázal na to, že žalobca aj v citovanej relácii spochybňoval význam očkovania proti COVID -19 a zľahčoval pandémiu, keď okrem iného uviedol : „To keď človek má na mysli, že rýchlokvasená vakcína, tak nemá na mysli, že bola rýchlo vyrobená Len problém v tej rýchlokvasenej vakcíne je ten, že neprešla tými testami, ktorými prechádzajú štandardné vakcíny.“, „to keď človek má na mysli, že rýchlokvasená vakcína, tak nemá na mysli, že bola rýchlo vyrobená, len problém v tej rýchlokvasenej vakcíne je ten, že neprešla tými testami, ktorými prechádzajú štandardné vakcíny“, „A teraz príde to, že v podstate každý z nás prekonal toto ochorenie vírusové, teda koronavírusové niekoľkokrát za život. Kedysi sa tomu hovorilo, neboli diagnostické metódy, že viróza. A teraz, čím je človek starší, tak sa zdá, že tým častejšie toto ochorenie prekoná, keď je to 30%, tak ste chorý v podstate každý 4. rok...práve tu sa môže začať objavovať tá, resp. podieľať sa na tej vyššej úmrtnosti pri starších ľuďoch práve imunologický fenomén. Niečo podobné, ako sa udialo pri španielsko-americkej chrípke, kde predtým je známe, že asi 6 rokov predtým prebehla epidémia chrípky a tí ľudia, ktorí medzitým narástli, zásade zareagovali veľmi zle na tú chrípku práve imunologicky. Tá chrípka nezabíjala tým vírusom. To čo zabíjal bol imunitný systém. ...a toto sa môže paradoxne prejavovať aj po očkovaní.“, „Nerozumiem, na čo je potrebné zaočkovať, obrazne povedané celý svet pri tomto ochorení, nechcem povedať soplíku, lebo sa budú ľudia zlosťovať na to, ale zase pri tomto ochorení, ktoré má do 45 a 50 takmer nulovú percentnú úmrtnosť a úmrtnosť paradoxne narastá s vekom a jedným z možných vysvetlení prečo to tak je, nevravím, že určite je práve to, že tí ľudia sa opakovane už s týmto vírusom stretli a ich imunitný systém reagoval atypicky, nie je to preto, že sú tak ťažko chorí, akože koľko morbidni.“ Dôvodne tak argumentoval vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný, že namietané výroky uvedené v Stanovisku žalovaného boli v časti aj reakciou žalovaného na jeho vyjadrenia v TV Slovan, ale zároveň aj reakciou aj na iné vyjadrenia prezentované žalobcom na verejnosti. Tvrdenie žalobcu, že Stanovisko žalovaného bolo reakciou žalovaného výlučne na jeho výroky v TV Slovan nevyplýva ani z článku zverejnenom na G., G. nakoľko v jeho obsahu je okrem iného uvedené .. „V poslednom čase je jeho názory počuť v televízii Slovan, v reláciách...“ Vychádzajúc z uvedeného odvolacia argumentácia žalobcu, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď nevzhladol na to, že Stanovisko žalovaného sa týkalo výlučne vystupovania žalobcu v TV Slovan, nie je dôvodnou a nemožno jej priznať úspech.

2.3. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani z jeho príloh nemá odvolací súd za osvedčené tvrdenie žalobcu, či, kedy a z akých dôvodov skončila zmluva žalobcu s UDZS, nakoľko uvedené skutkové tvrdenie žalobcu nijako neosvedčil. Scan komentára B. S. na facebooku.. „od pána P. sa dištancovala aj SAV a rieši ho úrad pre dohľad kvôli dezinformáciám.“, rovnako nepreukazuje tvrdenie žalobcu, že v príčinnej súvislosti so Stanoviskom žalovaného odmietol verejnú diskusiu so žalobcom B. S. B. S. je rovnako ako žalobca odborníkom v danej oblasti a má/mal právo rozhodnúť sa s kým bude

prip. nebude diskutovať, pričom nie je zrejým, či okrem B. S., aj iní odborníci vyjadrili svoj nesúhlas diskutovať so žalobcom. Žalovaný správne poukázal na to, že z mediálnych výstupov žalobcu, zo spôsobu prezentovania jeho názorov na tému očkovania a pandémie COVID-19, ako aj z povahy „alternatívnych“ médií, ktoré šíрили názory žalobcu, je nesporným, že žalobca si musel byť vedomý, že ak bude verejne prezentovať odborné názory, tieto môžu byť odbornou obcou považované za kontroverzné či nezvyklé a nemusia byť prijaté. Z mediálnych výstupov žalobcu, zo spôsobu prezentovania jeho názorov na tému očkovania a pandémie COVID-19, ako aj z povahy „alternatívnych“ médií, ktoré šíрили názory žalobcu, možno bezpečne dospieť k názoru, že práve tieto faktory sa podpísali pod uvedené skutkové okolnosti, ktoré žalobca nesprávne spája s vydaním Stanoviska žalovaného. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

2.4. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľ je toho názoru, že z textu uznesení nie je zrejmé, na základe akých skutočností všeobecné súdy dospeli k záveru, že žalobca zľahčuje pandémiu COVID-19 resp. spochybňuje vakcináciu proti ochoreniu COVID-19 (čo ani nie je predmetom konania o nariadení neodkladného opatrenia). Predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je jednoznačne otázka údajného autorstva výrokov žalobcu uvedených v stanovisku žalovaného. Dovolateľ poukazuje na skutočnosť, že žalobca ako aj žalovaný sú vedeckými kapacitami, t.j. pri svojich vedeckých úvahách by sa mali vyjadrovať exaktne/presne. Práve prečítaním prepisu relácie TV Slovan ako aj uvedených článkov možno dospieť k záveru, že tvrdenia uvedené žalovaným v stanovisku neprislúchajú žalobcovi, t.j. žalobca nie je ich autorom.

3.2. Dovolateľ má za to, že všeobecné súdy sa textom podania žalobcu (návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia) nezaoberali vôbec (najmä otázkou autorstva výrokov žalobcu), a tento vo vzťahu k prejednávanej veci neskúmali, naopak sa generálne zaoberali iba údajným zľahčovaním pandémie COVID-19 a spochybňovaním vakcinácie (čo nie je predmetom tohto konania,) dôsledku čoho nadobudol dojem, akoby všeobecné súdy konali o inom návrhu. Pritom autorstvo výrokov po prečítaní žalovaným uvedeného vyjadrenia k odvolaniu je možné vo vzťahu k žalobcovi jednoznačne vylúčiť. Taktiež potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán naďalej trvá, nakoľko B. S. (mediálne najznámejší infektológ), ktorému dokonca v konaní o nariadení neodkladného opatrenia súd prvého stupňa priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, stále odmieta vedeckú diskusiu so žalobcom, a to práve z dôvodu zverejnenia stanoviska žalovaného. Odvolací súd však opomenul mediálny dopad výstupov B. S. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že uznesenia všeobecných súdov nemajú oporu v skutkovom stave; uznesenia všeobecných súdov definitívne upravujú pomer medzi sporovými stranami až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a to aj napriek potrebe celospoločenskej diskusie k téme vakcinácie proti ochoreniu COVID-19; odvolací súd vzhľadom na rozsiahlu, aj keď zmätočnú argumentáciu žalovaného pri osvedčovaní skutkového stavu nenariadili pojednávanie, ani nezaslal žalobcovi vyjadrenie žalovaného za účelom ďalšieho vyjadrenia, v dôsledku čoho predmetné uznesenie žalobcovi znemožnilo, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

3.3. Váda v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP spočíva v zásahu do procesných práv žalobcu „na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, a na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu“, a to procesným postupom odvolacieho súdu spočívajúcim v nasledujúcich skutočnostiach: 1/ odvolací súd konal o odvolaní žalobcu bez toho, aby svoje rozhodnutie oprel o skutkový stav (bez toho, aby dôkladne porovnal výroky uvedené v stanovisku žalovaného a vo vyjadrení žalovaného k odvolaniu), namiesto toho sa zaoberal výlučne údajným spochybňovaním

vakcinácie COVID-19 a zľahčovaním pandémie; 2/ konštatovanie odvolacieho súdu o spochybňovaní vakcinácie a zľahčovaní pandémie malo význam pre zamietnutie nariadenia neodkladného opatrenia; 3/ porovnanie výrokov v stanovisku žalovaného a vyjadrenia žalovaného k odvolaniu mali význam pre nariadenie neodkladného opatrenia; 4/ žalobca nemal možnosť zvrátiť, ani napadnúť takto vedený procesný postup odvolacieho súdu (konanie o odvolaní bez zaslania vyjadrenia žalobcovi, bez nariadenia pojednávania - výsluchu svedka a výsluchu žalobcu). Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalobca si uplatňuje právo na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu (100%).

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobca vo svojej argumentácii opomína skutočnosť, že k téme ochorenia COVID-19 a vakcinácie sa vyjadroval aj pre iné médiá ako je TV Slovan, na čo žalovaný poukázal aj v rámci svojho vyjadrenia. Predmetné Stanovisko BMC SAV k dezinformáciám O. P. publikované dňa 7. júla 2021 na webovom sídle žalovaného (ďalej len „stanovisko“) pritom jasne reagovalo na celkovú mediálnu aktivitu žalobcu a na jeho názory k očkovaní voči ochoreniu COVID-19. Zo stanoviska je zrejmé, že jeho publikovanie nebolo reakciou len na konkrétne vyjadrenia žalobcu odvysielané v TV Slovan, tak ako to zavádzajúco tvrdí žalobca. Práve naopak, žalovaný v stanovisku reagoval na verejne a preukázateľne prezentované názory žalobcu na očkovanie a ochorenie COVID-19 publikované na rôznych portáloch. Napriek tomu, že návrh žalobcu bol zamietnutý z dôvodov nesplnenia procesných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia (predovšetkým neosvedčenie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov), žalobca sa v dovolaní naďalej venuje otázke autorstva výrokov v stanovisku. Autorstvo výrokov žalobcu pritom bolo riadne osvedčené v konaní (hoci otázka autorstva ani nebola rozhodujúca pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), žalobcovu argumentáciu v dovolaní, ktorá sa opätovne usiluje spochybníť skutkovú otázku autorstva k výrokom, považujeme za zmatečnú a pre dovolacie konanie za právne irelevantnú.

4.1. Žalobca v dovolaní namieta skutočnosť, že krajský súd vo veci nenariadil pojednávanie, ani žalobcovi za účelom ďalšieho vyjadrenia nezaslal vyjadrenie žalovaného zo dňa 10. mája 2022. Povaha tohto prípadu nedáva žiadny dôvod ani len sa domnievať, že by tu existovali také výnimočné okolnosti, ktoré by mali byť prejednané v rámci pojednávania. Krajskému súdu ako odvolaciemu súdu zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplyvala povinnosť doručiť žalobcovi vyjadrenie žalovaného k odvolaniu. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia rozhodnutie odvolacieho súdu nie je vyjadrením protistrany podmienené, a o odvolaní žalobcu dovolací súd rozhodne bez ohľadu na to, či sa protistrana v stanovenej lehote vyjadrí alebo nie. Inštitút neodkladného opatrenia je založený na zjednodušenom a zrýchlenom postupe pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom takáto špecifická právna úprava vo všeobecnosti predpokladá len jednu výmenu argumentov tak, aby mohlo byť čo najrýchlejšie vo veci rozhodnuté. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/94/2020 z 30. decembra 2020, sp. zn. 4Obdo/22/2020 z 30. novembra 2020 a sp. zn. 3Cdo/120/2019 z 10. októbra 2019. Je tak zrejmé, že zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplyva povinnosť doručiť žalobcovi vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže krajský súd sa plne stotožnil s rozhodnutím a odôvodnením uznesenia Okresného súdu BA IV, je zrejmé, že vyjadrenie žalovaného nebolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu smerodajné, a dospel by k rovnakým právnym záverom aj v prípade, ak by sa žalovaný vôbec nevyjadril. Tvrdenie žalobcu, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie, resp. nemal možnosť na neho reagovať, je preto nedôvodné a neopodstatnené. Čo sa týka ďalšej námietky žalobcu, že krajský súd pri osvedčovaní skutkového stavu nenariadil pojednávanie, aj v tomto prípade poukazuje na to, že odvolaciemu súdu zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplyva povinnosť nariadiť pojednávanie pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

4.2. Okresný súd ako aj krajský súd pritom zhodne konštatovali, že nie sú splnené zákonné podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému. Uvedené znamená, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal ním tvrdené skutočnosti odôvodňujúce potrebu úpravy pomerov strán sporu. Žalobca najmä neosvedčil príčinnú súvislosť medzi stanoviskom žalovaného a vypovedaním zmluvy so žalobcom zo strany Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Rovnako tak žalobca podľa okresného ako aj krajského súdu neosvedčil, že

by iní odborníci (napr. B. S.) odmietli svoju účasť v odbornej diskusii so žalobcom v príčinnej súvislosti so zverejnením stanoviska žalovaného. Žalobca sa navyše v dovolaní nevenuje podstate zamietnutia jeho návrhu, a to nespĺneniu základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ale obmedzuje sa len na obiter dictum závery krajského, resp. okresného súdu o zľahčovaní pandémie COVID-19 a spochybňovaní vakcinácie zo strany žalobcu. Žalovaný žiada dovolací súd, aby dovolanie odmietol z dôvodu, že nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp. že dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. V prípade, ak by dovolací súd konštatoval absenciu dôvodu na odmietnutie dovolania, navrhuje, aby v súlade s § 448 CSP dovolací súd dovolanie zamietol na základe toho, že dovolanie nie je dôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Žalobca vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

10. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

11. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že sudy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo

odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vétrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

12. Rovnako, podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

13. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESĽP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť, je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

14. V konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

15. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namietal nedostatočnosť dôvodov odvolacieho rozhodnutia, pričom najmä poukazoval na to, že odvolací súd konal o odvolaní žalobcu bez toho, aby svoje rozhodnutie oprel o skutkový stav, ako aj je názoru, že konštatovanie odvolacieho súdu o spochybňovaní vakcinácie a zľahčovaní pandémie malo význam pre zamietnutie nariadenia neodkladného opatrenia.

16. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08,

IV. ÚS 350/09). Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v spojení s odôvodnením dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa v odôvodnení stotožnil s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Oba súdy nižšej inštancie v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odvolací súd náležite zdôvodnil, že z ustanovení CSP vyplýva, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je daná v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Inštitút neodkladného opatrenia predstavuje síce zjednodušený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o to však viac vyžaduje na navrhovateľovi, aby všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov popísal a uviedol v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nakoľko neosvedčenie navrhovateľom tvrdených skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov je jedným zo základných dôvodov na to, aby súd zjavne neodôvodnenému nároku neposkytol požadovanú ochranu.

16.1. Pri posudzovaní dôvodnosti odvolacej argumentácie žalobcu odvolací súd pozorne posúdil obsah Stanoviska žalovaného (bod 21 rozhodnutia odvolacieho súdu), z ktorého jednoznačne nevyplýva, že ním žalovaný konkrétne a výslovne reagoval na vyjadrenia žalobcu uvedené v TV Slovan. Tak ako správne uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný, Stanovisko bolo reakciou žalovaného na viaceré žalobcom prezentované názory na očkovanie a ochorenie COVID-19, nie výlučne len na rozhovor pre TV Slovan, tak ako sa snažil argumentovať v podanom odvolaní žalobca. Namietané výroky uvedené v Stanovisku žalovaného boli v časti aj reakciou žalovaného na jeho vyjadrenia v TV Slovan, ale zároveň aj reakciou aj na iné vyjadrenia prezentované žalobcom na verejnosti. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani z jeho príloh nemá odvolací súd za osvedčené tvrdenie žalobcu, či, kedy a z akých dôvodov skončila zmluva žalobcu s UDZS, nakoľko uvedené skutkové tvrdenie žalobca nijako neosvedčilo.

16.2. Odvolací súd vyhodnotil, že z mediálnych výstupov žalobcu, zo spôsobu prezentovania jeho názorov na tému očkovania a pandémie COVID-19, ako aj z povahy „alternatívnych“ médií, ktoré šíрили názory žalobcu, možno bezpečne dospieť k názoru, že práve tieto faktory sa podpísali pod uvedené skutkové okolnosti, ktoré žalobca nesprávne spája s vydaním Stanoviska žalovaného.

16.3. Dovolací súd podotýka, že návrh žalobcu bol zamietnutý z dôvodov nesplnenia procesných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, a to najmä neosvedčenie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov a žalobca sa v dovolaní nevenuje podstate zamietnutia jeho návrhu, ale obmedzuje sa len na závery odvolacieho súdu o zľahčovaní pandémie COVID-19 a spochybňovaní vakcinácie zo strany žalobcu a otázkou autorstva výrokov v stanovisku žalovaného.

16.4. V reakcii na dovolacie argumenty žalobcu dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalobca preto neopodstatnene namieta, že mu odvolací súd nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

17. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnil, a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasil a nestotožnil sa s nimi, nemôže sama

osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

18. Dovolateľ namietal aj nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, ako aj nesprávne vyhodnotenie niektorých vykonaných dôkazov.

19. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľ uvádza, že dokazovaním je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca a ž k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

19.1. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré dovolateľ naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

19.2. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

19.3. Konanie odvolacieho súdu v prejednávanej veci však takéto vady nevykazuje. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

19.4. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zamietajúce rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca neosvedčil potrebu okamžitej úpravy pomerov strán sporu ani príčinnú súvislosť medzi Stanoviskom žalovaného a tým, že žalobcovi bola ukončená zmluva s UDZS, iní odborníci s ním odmietli diskutovať a bolo začaté prešetrovania žalobcu. Nakoľko neosvedčenie navrhovateľom tvrdených skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov je jedným zo základných dôvodov na to, aby súd zjavne neodôvodnenému nároku neposkytol požadovanú ochranu.

19.5. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani z jeho príloh nemal odvolací súd za osvedčené tvrdenie žalobcu, či, kedy a z akých dôvodov skončila zmluva žalobcu s UDZS, nakoľko uvedené skutkové tvrdenie žalobca nijako neosvedčil. Z mediálnych výstupov žalobcu, zo spôsobu prezentovania

jeho názorov na tému očkovania a pandémie COVID-19, ako aj z povahy „alternatívnych“ médií, ktoré šírili názory žalobcu, možno bezpečne dospieť k názoru, že práve tieto faktory sa podpísali pod uvedené skutkové okolnosti, ktoré žalobca nesprávne spája s vydaním Stanoviska žalovaného.

19.6. Odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie posudzujúc návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzajúc z ust. CSP, správne na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 365 ods. 1 CSP, ktoré umožňuje súdu nariadiť neodkladné opatrenie v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Nakoľko v danom prípade žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Okresný súd ako aj krajský súd teda zhodne konštatovali, že nie sú splnené zákonné podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému. Uvedené znamená, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal ním tvrdené skutočnosti odôvodňujúce potrebu úpravy pomerov strán sporu.

19.7. Samotná skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje so spôsobom vyhodnotenia týchto dôkazov, nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/97).

19.8. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

20. Dovolateľ taktiež namietal skutočnosť, že odvolací súd vo veci nenariadil pojednávanie, ani žalobcovi za účelom ďalšieho vyjadrenia nezaslal vyjadrenie žalovaného zo dňa 10. mája 2022.

21. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcu podanému proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedené vyjadrenie žalovaného k odvolaniu nebolo odvolacím súdom doručené žalobcovi.

22. Inštitút neodkladného opatrenia upravuje Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 324 a nasl. ako tzv. osobitný procesný postup, ktorému zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a súčasťou takejto špecifickej úpravy je jej založenie, okrem iného, i na momente prekvapenia tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu (§ 331 ods. 1 veta práva CSP). V prípade, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý (o taký prípad ide v prejednávanej veci), nie je povinnosťou súdu prvej inštancie doručiť uznesenie o zamietnutí návrhu, ani prípadné odvolanie súdom prvej inštancie ostatným stranám (§ 331 ods. 1 veta druhá CSP). Ako vyplýva z § 329 ods. 1 veta druhá CSP v takomto prípade súd má len povinnosť umožniť protistrane vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22.1. V danej veci súd postupoval v zmysle § 329 ods. 1 veta druhá CSP a umožnil žalovanému sa k odvolaniu žalobcu, ktoré podal proti uzneseniu o zamietnutí jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť. Súdu zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplývala povinnosť doručiť vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcovi (pozri napr. sp. zn. 3Cdo/120/2019). Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je vyjadrením protistrany podmienené a navyše v danom prípade vyjadrenie žalovaného k odvolaniu nemalo ani zásadný vplyv na rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku.

23. Dovolací súd tiež poukazuje na to, že osobitnej povahe inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (pozri komentár k § 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené (pozri SEDLAČKO, František. § 324 [Všeobecné ustanovenia]. In: ŠTEVČEK, a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022).

23.1. Dovolací súd je názoru, že v danom prípade z obsahu spisu nevyplýva žiadny relevantný dôvod, že by tu existovali také výnimočné okolnosti, ktoré by mali byť prejednané v rámci pojednávania, resp. dovolateľ takéto dôvody v dovolaní riadne nešpecifikoval. Preto odvolací súd, resp. súd prvej inštancie ani v tejto časti nepochybil v zmysle, že by protiprávne zasiahol do práva dovolateľa na spravodlivý

proces.

24. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobca neopodstatnene namieta, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dôvodnosť jeho dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

25. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľ nedôvodne namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Preto dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP.

26. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.